

Francisca Alcover Morell

APÒSTOL
DE JOVENTUT

FULL INFORMATIU SOBRE LA VIDA I VIRTUTS DE LA SERVENTA DE DÉU

Núm. 32 / febrer 2018 / Dipòsit legal: PM 620-1997

L'ANIVERSARI DE NA FRANCISCA

Passen les generacions, però el record de Na Francisca perdura. Des de quasi bé la meitat del segle passat fins avui, la segona dècada del segle XXI, Na Francisca és una figura que es present als fidels cristians d'avui. Amb motiu de la seva mort (10 de març de 1954), va sortir als diaris de Sóller un article que es titulava «Los ángeles no mueren». El qui el va escriure tenia raó. No morim, perquè la mort és simplement un pas a la vida definitiva; però Na Francisca no mor, ni el record ni la devoció dels qui la conegueren i estimaren.

Fruit d'aquest record (la recordam com una santa) es va iniciar la Causa de la seva beatificació. El procés sobre vida, virtuts i miracles en general, ja fa anys que va acabar. Fou presentat a la Congregació de les Causes dels Sants i espera el seu torn per tal de ser estudiat. Per això, d'una manera especial, quan s'escau l'aniversari de la seva mort, celebrem l'eucaristia tot demanant al Senyor que ens concedeixi la gràcia de la seva beatificació. Gràcia que no ens cansam de demanar-li, l'únic Sant, de qui procedeix tota santedat.

Quan es va concloure el procés, en un acte públic a l'església parroquial de Sant Bartomeu de Sóller dia 30 de desembre de l'any 2006, se'n portaren les actes a Roma i allà es nomenà Postulador de la Causa a Sor María Luisa Labarta, que havia estat Postuladora General de la Congregació de les Escolàpies, de la qual Na Francisca havia estat alumna. Sor María Luisa va preparar el Summarium i la Informatio i ho va imprimir. Un cop imprès, el llibre va ser presentat a la Congregació per a les Causes dels Sants; allà espera que li toqui el torn de ser examinat.

No agraiem mai prou el treball de Sor María Luisa Labarta com a Postuladora de la Causa de Na Francisca, el qual ha estat molt gran i l'ha portat a bon terme; però els anys passen i li ha arribat el moment de la jubilació com a Postuladora. GRÀCIES SOR MARÍA LUISA!

Aleshores s'havia de cercar un nou Postulador de la Causa. Molt amablement va acceptar-la Monsenyor Luis Manuel Cuña Ramos, arxiver de la Congregació per a l' Evangelització dels pobles. Monsenyor Cuña pràcticament porta totes les Causes de Mallorca, que les va agafar del Reverendíssim Pare Bartomeu Mas, CR (q.e.p.d) quan aquest també es va haver de retirar. Hem d'agrair profundament a Monsenyor Cuña la seva bona disposició a acceptar la Causa de Na Francisca i dels altres Servents de Déu mallorquins, i hem de pregar al Senyor que el seu treball sigui ben fecund. GRÀCIES MONS. LUIS MANUEL!

Que la celebració d'aquest LXIV aniversari de la mort de Na Francisca ens esperoni a viure amb més intensitat la nostra opció cristiana, així serem sal i llevat dins la nostra societat.

Gabriel Ramis Miquel, pvre.
Vicepostulador de la Causa

ELEGIA

Quan em demanaren si podia escriure unes paraules sobre Francisca Alcover no vaig contestar de seguida. Em produïa un cert recel conjurar un passat que no coneixia abastament. De sobte, un fet inesperat bufà els vents de la inspiració. Es tractava d'un sobre engroguit pel pas del temps que vaig descobrir, per atzar, en una vella capsa de cartró. Contenia un grapat de quartilles escrites en acurada cal·ligrafia. Eren sis poemes inèdits de la nostra autora, signats i datats i dirigits a una mateixa persona: "la tia Catalina de Ca's Batlet" a qui Francisca homenejava en sis dels seus darrers aniversaris, des de l'any 31 fins al 36. Falta el corresponent a 1937. És de suposar que devia estar ja ben malalta ja que morí el febrer del 38 quan tot just acabava de complir els 85.

Em faltà temps per comunicar tal descoberta a la persona que m'havia fet l'encàrrec, l'historiador solleric Josep Morell que se sorprengué molt gratament i més quan, amb els avanços de la tecnologia actual, li vaig poder enviar les fotografies que ho confirmaven.

Va ser casualitat obrir aquella vella capsa que contenia uns versos llargament oblidats?

Volia Francisca que sortissin a la llum?

Catalina Castanyer i Muntaner, vídua aleshores de Llorenç Mayol Alcover, de Ca's Batlet, era tia de l'autora per part de la seva mare, Maria Morell Castanyer, de qui era cosina bona.

Record perfectament, a Francisca de les vetllades en aquell lloc entranyable que era la Biblioteca de Cultura Popular aleshores situada al carrer del Bisbe Colom, on jo anava amb la meva mare, cada diumenge. Record aquella gran sala de trespol de fusta, totes les parets folrades de llibres i unes pantalles de color verd damunt cada taula. Record com tothom li feia molt de cas i ella feia cas a tothom.

De petita ja sabia que Francisca era diferent. Que aquella senyora alta que sempre reia, era algú que escrivia, que recitava, que tenia el do de la ploma i el de la paraula... Una poetesa! Hauria volgut que ella em fes la poesia pel meu recordatori de primera Comunió com a moltes de les meves amigues, però va ser un altre solleric insigne, Andreu Arbona Oliver, qui acceptà aquesta tasca.

Record amb nitidesa un dia que la trobarem dins la llibreria Marqués, de ca'n Pinoi, i ella em felicità per haver estat Valenta Dona i em parlà amb tendresa del que això significava. Record com si fos ahir la seva veu fosca, la rialla esplèndida, el somriure constant.

Ja era adolescent quan vaig saber que patia una greu malaltia de la qual la gent parlava en veu baixa malgrat que ella en donava detalls en els seus poemes publicats al setmanari "SÓLLER" La seva vitalitat començà a disminuir. Tanmateix ella no en feia secret, del que li passava, a mesura que augmentaven les seves mancances físiques ja que el seu esperit i la seva fortalesa espiritual mai no deixaren d'acompanyar-la.

Record la tristesa de l'adéu, les ombres de dol a Ca'n Perú, el carrer de sa Lluna a vessar com en una peregrinació. Els estimats dels déus moren joves. Dalt la cambra, Francisca reposava amb un hàbit blanc i blau cel i la gent la venerava com si fos una Santa. En una soledat plena de silencis, la seva mare vetllava el son d'aquella filla seva, asseguda en una cadireta baixa, amb el cap acalat i les mancances latent. El naixement de Francisca va venir marcat de ben a prop per la mort d'una germaneta de pocs anys de qui heretà el nom un fet habitual que qui sap si li dibuixà el destí.

Molts anys després amb el meu home Llorenç Mayol i Coll, nét major de Catalina Castanyer, assistirem a tots els actes que es feren per honorar Francisca Alcover en cada una de les seves vessants. A la nostra Parròquia i també a l'Ajuntament. Ell sempre es va sentir ben orgullós del parentiu que unia les dues famílies i s'hauria entusiasmat amb la troballa d'aquets

versos inèdits. No sé com va ser que passaren a les nostres mans. Segurament barrejats amb altres recordatoris de comunions i defuncions que algun familiar havia guardat com un tresor.

A través d'ells i malgrat el temps transcorregut me sent unida a Francisca per la mística de les paraules, per la màgia de l'escriptura, pel record del seu exercici verbal. La puc imaginar al seu jardí perfumat d'alfabeguera, una plagueta a la mà, el llapis en l'altra, passejant pels caminals de graveta, tenint cura dels rosers, escrivint, perseguint els somnis que hagué d'abandonar tan jove.

Ens queda la finesa del seu vers. El seu esperit insigne coronat de llorer, l'arbre dels poetes i de la immortalitat. El clar de lluna del seu mite com una herència indestructible.

Rosa Maria Colom Bernat
Escriptora

A se tia Catalina de Cas Batlet,
el dia de
cumpli setanta nou anys. - -

Heu vist passa molts de dies
Uns setanta nou anys,
Heu tingudes alegrias
I també penes i balans.

Quibau a se velleja
Faguent cumplit bé el destí...
La velleja ben entesa
Qui no sap altre camí

Quel de la velleja a ca vostra
Que vos sig sempre en flor,
I això, prou en demostra
Lo que's porta vostra fe.

Heu sig sempre ja corona
Fugada des cabris blancs,
I per recompensa us dona
Questa rotllada d'infants,

Qui me se veseta fina
I si en a salutá!
I qu'ind vos dirien: fredina!
Vostri, có fan belega!

Heu, mi en vist passa molts dies
I eu tingudes alegrias
I també penes i balans...
Heu, qui per vos es festa,
La: atenció me resta
De: orí dirios:; molts anys!

Francisca Xavier Mirell

Soller, 26-XII-31.

Als vuitanta anys.

Ho sa tia
Catalina

En tenieu cinc desant de Cas Batllot.
I foreu ben arribada,
Que lo que's fredi va di
Meu contat colque segada.

Que's fredi tenqué bon vi,
Amb el temps s'ha demostrat;
Perque es ve, que bona gent
En el mon, mai ha cansat.

I d'aquell any avui s'an fan vuitanta,
Mirau com passa el temps!

I sa nina d'ai té una rollada
De netes i de netes.

I se vista ja no la té molt fina
I té plans els cabris!....

I es avui que per vos, tia Catalina,
Oh vossto costat veis

La familia qui ve amb alegria

Or d'arros els molts d'anys;
Que vuitanta son molts, i que no sempre
Se pot arribar a tants.

I, fo, en nom de tots, dic, que desitjam
Amb molt gran interès,

Que en els vuitanta ben feliçment poguem
Alegriem sint més.

Francisca Alcega
Mora
Segona festa de Nadal de 1932.

Ja Nadal es arribat:
I es temps qui tot ho afina
Vostro dia ha senyalat:
Jo vos torn di de bon grat
- Molts d'anys, tia Catalina!

sr. A sa tia de Ca's
Bal·let el dia de

Francisca Alcover Morell

cumpli 81 anys.

Sòller 26-XII-33

A sa tia de ca's Bal·let
al cumplir 82 anys

26-XII-1934

El temps, qui sempre camina
pels camins de l'infinit,
un altre any, tia Catalina,
al vostre compte ha afegit.

Però, en aquesta anyada
vostro goig es més complet,
fins tenir a la vegada
un altre any, i un altre net!

Francisca Alcover

Morell

A sa
tia Catalina
de ca's Ballet, el dia
de cumplir 83 anys.

Caminant pel camí de la vida
un altre any heu tornat a cumplir:
jo desig, que amb igual alegria
per llarg temps, en aquest mateix dia,
els; molts d'anys! poder-los repetir.

Francisca Xavier Masell

Sóller. 26 de Desembre de 1935.

A sa tia de ca's
Ballet
el dia de cumplir 84 anys.

Ahí, a veure-los veure,
que altra volta el compliment
deis vostros anys celebrau:
jo desig que l'any que ve
els pogueu cumplir també
amb salut... i amb més pau!

Francisca Xavier Masell

Segona festa de Nadal,
26 de Desembre de 1936.

FRANCISCA ALCOVER VALENTA DONA

Francisca Alcover va regalar aquest vestit perquè en fessin una casulla. Va escriure una poesia:

*Vestit de Valenta Dona
Que ja no seràs més vestit:
Com estàs d'enhorabona
en casulla convertit.*

Francisca Alcover va ser Valenta Dona l'any 1920. La fotografia és de dia 9 de maig d'aquell any, només tenia 7 anys.

En aquell moment a Sóller només hi havia les Valentès Dones infantil. Fins molts d'anys més tard (1961), no va arribar el costum de fer les Valentès Dones a al·lotes majors.

DISSABTE, 10 DE MARÇ DE 2018 SE CELEBRARÀ SOLEMNEMENT
L'ANIVERSARI DE LA MORT DE FRANCISCA ALCOVER A LES 19H.

Es demana a totes les persones que obtenguin alguna gràcia per la intercessió de la Serventa de Déu, que ho comuniquin a:

- M. Maria Luisa Labarta. Postuladora // Vía Crescencio, 77 - 00193 Roma (Itàlia)
- Rvd. Sr. D. Gabriel Ramis, pvre. Vicepostulador // Apartat 26 - 07080 Palma (Mallorca)
- Rvd. Sr. Rector // Gran Via, 1 - 07100 Sóller

Podeu ingressar els vostres donatius per a la causa de canonització de la serventa de Déu **FRANCISCA ALCOVER MORELL** al compte de

BANCA MARCH ES 0061 0361 3200 1557 0116

Causa: Francisca Alcover Morell

Edita: Postulació de la Causa · Ap.26 - 07008 Palma (Mallorca)

Edició realitzada per Impremta Calatayud

C/. Sa Lluna, 32 · 07100 Sóller (Mallorca) · Tel. 971 63 01 97 · Fax 971 63 51 07